

Воробей Віта Миколаївна,
студентка 4 курсу навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: завідувач кафедри господарсько-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент **Нескороджена Л.Л.**

ФОНДОВИЙ РИНОК: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ

Одним із найбільш дієвих способів «оздоровлення» економіки країни є створення результативного ринку капіталу. Основними показниками, що характеризують рівень розвитку фондового ринку, є: обсяг випуску цінних паперів, обсяг торгів на ринку цінних паперів, різноманітність структури фондових інструментів.

Ринок цінних паперів України займає неабияке положення серед складових української економіки, яка є показником розвитку не тільки ринку капіталу, а й всієї фінансової системи країни.

Актуальність даного питання полягає у дослідженні сучасних умов, особливостей та тенденцій розвитку фондової біржової торгівлі та інфраструктури України, оскільки фондовий ринок України знаходиться на етапі свого становлення та дещо «не ступає в ногу» з промислово розвинутими країнами.

Аналізуючи дані Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (НКЦПФР), можна зазначити, по-перше, що така множинність організаторів торгів на фондовому ринку України (zareestrovano 10) [1] призводить до перерозподілу попиту та пропозиції на цінні папери, стимулює процес «розпорядження» цінами на ринку, призводить до встановлення різних правил укладення та виконання біржових договорів [2].

По-друге: на сьогодні в Україні відсутня системність фондових бірж. Згідно з даними НКЦПФР, за підсумками січня-листопада 2013 року найбільшою фондовою біржею України за загальним обсягом торгів є ПАТ «Фондова біржа «Перспектива» з оборотом 289,2 млрд грн (частка на

вітчизняному біржовому ринку склала 67,7 %), на другому місці ПАТ «Фондова біржа «ПФТС» - 102,4 млрд грн (24,0 %), третє місце посідає ПАТ «Українська біржа» - 10,3 млрд грн (2,4 %) [1], що складає 93,6% загального обсягу торгів. Частка інших фондових бірж за той же час склала лише 5,9 % або 25,3 млрд грн.

Третьою проблемою є слабкий розвиток біржового ринку, що тягне за собою недовіру стосовно діяльності фондового ринку [3].

По четверте: неналежна поінформованість населення, що на мою думку спричинена недостатнім розвитком Web-технологій, які повинні виконувати роль «реклами» для населення України чи окремих її регіонів.

Пятою проблемою є законодавчо не встановлена суть показника «акції у вільному обігу», а також те, що інформацією про стратегічних інвесторів, так званих, інсайдерів, не володіють навіть самі біржі.

Отже, високий ступень фрагментації ринку цінних паперів, відсутність поінформованості суспільства стоять перешкодою у подальшому розвитку фондового ринку України, стримують розвиток економіки, приплив інвестицій, а також істотно обмежують можливості професійних учасників.

Список використаних джерел:

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://www.nssmc.gov.ua/>
2. Яцюк Г. В. Модернізація торгівельної інфраструктури ринку цінних паперів / Г. В. Яцюк // Фінансова інфраструктура України: проблеми та напрямки розвитку: зб. тез Всеукр. наук.- практ. конф. - К. : Криниця, 2013 - с. 170 - 172.
3. Самець С. М. Місце і значення ринку цінних паперів в економіці України / С. М. Самець, О. В. Іконніков // Науковий вісник НЛТ У України. - 2010. - № 20. - С. 244-252.